

Arrest

nr. 179 940 van 21 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 8 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 oktober 2016.

Gelet op de beschikking van 8 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE *loco* advocaat J. HARDY.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag

gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.205). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

3. De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt noch ontkracht.

Waar verzoeker de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat zijn verklaringen over zijn vertrek uit Nigeria en verblijf in Europa strijdig zijn met objectieve stukken in zijn dossier, wijt aan een vergissing en eraan toevoegt dat hij nooit naar school is geweest en nooit besef heeft gehad van de maanden, kan hij niet worden gevolgd. Zelfs van iemand die nooit naar school gegaan is, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correct kan duiden wanneer hij zijn land van herkomst verlaten heeft, temeer luidens zijn verklaringen blijkt dat hij voordien nooit buiten Nigeria gereisd heeft (gehoor 25 juli 2016, 5, 8). Zelfs zo kan worden aangenomen worden dat verzoeker zich vergist heeft, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker na confrontatie met deze 'vergissing' halsstarrig bleef volhouden pas in december 2015 vertrokken te zijn (gehoor 25 juli 2016, 19), zonder te verklaren hoe zijn vingerafdrukken al in augustus 2015 in Griekenland genomen konden worden. Verzoekers gekunstelde post-factum verklaringen bieden dan ook geen afdoende verklaring voor zijn leugenachtige verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Europa en ondermijnt zijn geloofwaardigheid.

Voorts stelt de commissaris-generaal terecht dat het opvallend is dat verzoeker sinds hij 15 jaar oud was gedwongen zou zijn zich te prostitueren door de vrouw die hem opbracht, en dat hij pas toen hij bijna 30 jaar oud was besloot dat zijn situatie niet langer houdbaar was en dat hij diende te vertrekken. Aan de in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie, met name dat verzoeker een bijzondere gebeurtenis (zoals zijn vertrek naar Italië om zich er te gaan prostitueren) nodig had om in actie te schieten, hecht de Raad geen geloof. Verzoeker verklaarde immers dat hij in de prostitutie gedwongen werd sinds hij 15 jaar oud was en stelt meermaals dat hij zich ook nadien enkel tegen zijn wil in prostitueerde (gehoor 25 juli 2016, 11, 14, 15). De vaststelling dat verzoeker niet alleen 15 jaar wachtte om zich te onttrekken uit een bijzonder onaangename situatie (verzoeker leefde immers steeds in angst (gehoor 25 juli 2016, 16)), maar dat hij bovendien stelt nooit aan vertrekken gedacht te hebben voor hij hoorde dat hij zich in Italië zou moeten gaan prostitueren (gehoor 25 juli 2016, 17), komt zoals de commissaris-generaal terecht motiveert, bijzonder ondoorleefd over.

Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede grond stelt dat verzoeker zijn profiel van weeskind dat werd opgevoed door een bordeelhoudster allerm minst aangetoond heeft en dat er bijgevolg ook geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij zijn land verliet omdat hij vreesde in Italië in de prostitutie gedwongen te worden door C.I., noch aan zijn bewering dat zij hem naar het leven zou staan. Zo blijkt uit de bestreden beslissing het volgende: "Gedurende de 15 jaar waarop u in het weekend regelmatig gedwongen zou zijn geweest met vrouwen te slapen (CGVS p. 11), ontdekte u bovendien op geen enkel moment hoeveel C.(...) eigenlijk betaald kreeg van de vrouwen die met u sliepen (CGVS p. 16). Het is weinig aannemelijk dat gedurende al deze tijd geen enkele van de vrouwen u deze informatie verstrekke. Gevraagd om meer in detail te vertellen over de vrouwen die met u sliepen, om te vertellen over een specifieke gebeurtenis of een specifieke vrouw die u is bijgebleven, vertelt u over J.(...), en vrouw die gedurende jaren één of twee keer per maand met u kwam slapen (CGVS p. 14, 15). Na twee of drie bezoeken wilde ze u voor haar alleen, maar u zei haar dat u noch met haar, noch met de andere vrouwen die bij C.(...) kwamen wilde slapen, dat u het enkel deed omdat u gedwongen werd (CGVS p. 14, 15). Gevraagd hoe J.(...) hierop reageerde stelt u dat ze niets zei en dat ze niet met u kan praten (CGVS p. 15). Nochtans veronderstelt de aard van haar activiteiten met u dat jullie toch minstens enkele momenten privacy hadden waarin zij wel degelijk met u kon praten. Zelfs indien u helemaal niet met haar wou slapen of bij haar in de buurt wou zijn (CGVS p. 17), kan men veronderstellen dat u in de loop der jaren enkele zaken over haar te weten zou komen. Het is dan ook opvallend dat u nooit te weten kwam wat voor werk zij deed en dat u in het geheel niets meer over haar

kan vertellen dan haar naam en (geschatte) leeftijd, nadat zij jarenlang een vaste klant zou zijn geweest (CGVS p. 15).

Uw verklaringen zijn eveneens weinig aannemelijk met betrekking tot het moment waarop u van C.(...) zou gehoord hebben dat zij niet uw moeder is. U verklaarde immers dat haar kinderen op dit moment 16 en 12 jaar oud zijn (CGVS p. 6, 14), terwijl u zelf 30 jaar oud bent. Gevraagd waarom u op vijftienjarige leeftijd aan C.(...) vroeg waarom uw naam niet dezelfde was als die van haar en van haar kinderen, stelt u dat u het (onder andere) vroeg omdat u nooit naar school ging en haar kinderen gingen wel naar school (CGVS p.13). Echter, toen u 15 jaar oud was zou haar dochter nog geen twee jaar oud zijn en haar zoon zelfs nog niet geboren (gezien uw verklaringen over hun leeftijd, CGVS p. 14 en gezien uw eigen geboortedatum, CGVS p. 3). Gevraagd wat haar kinderen deden toen u tien jaar oud was en moest verkopen voor C.(...), stelt u aanvankelijk dat ze op school waren om meteen daarna te stellen dat ze nog niet op school waren omdat C.(...) nog moest bevallen."

Verzoeker slaagt er niet in de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties en onwetendheden, die overigens allen steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Hij beperkt zich louter tot het minimaliseren en vergoelijken ervan zonder evenwel concrete elementen bij te brengen die de pertinente en deugdelijke motieven van de commissaris-generaal weerleggen of ontkrachten. In dit verband benadrukt de Raad nog dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

De verwijzing naar informatie aangaande prostitutie in Italië en Nigeria, wijzigt niets aan het voorgaande. Dergelijke verwijzing volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees en dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op de ongeloofwaardigheid van de door hem aangevoerde problemen, in gebreke.

4. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

5. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nigeria."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 7 oktober 2016, voert verzoekende partij aan dat zij zich vergist heeft wanneer zij stelde dat zij haar land van herkomst verliet in december. Verzoekende partij wijst er op dat zij december zei maar eigenlijk juni bedoelde en in de beschikking niet wordt geantwoord op deze verklaring. Zij vervolgt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar profiel, zij is ongeschoold, heeft geen contacten meer in Nigeria en is gedurende jaren slachtoffer geweest van gedwongen prostitutie. Voorts stelt verzoekende partij dat ook geen rekening werd gehouden met de angst die zij had waardoor zij niet zomaar vragen kon stellen aan C.. Tot slot wijst verzoekende partij er op dat het Commissariaat-generaal nagelaten heeft een analyse te maken van de problematiek omtrent prostitutie in het algemeen in Nigeria.

Betreffende verzoekende partij haar betoog dat zij zich vergist heeft wanneer zij stelde dat zij haar land van herkomst verliet in december en er op wijst dat zij december zei maar eigenlijk juni bedoelde en in de beschikking niet wordt geantwoord op deze verklaring, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: *“Waar verzoeker de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat zijn verklaringen over zijn vertrek uit Nigeria en verblijf in Europa strijdig zijn met objectieve stukken in zijn dossier, wijt aan een vergissing en eraan toevoegt dat hij nooit naar school is geweest en nooit beseft heeft gehad van de maanden, kan hij niet worden gevolgd. Zelfs van iemand die nooit naar school gegaan is, mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correct kan duiden wanneer hij zijn land van herkomst verlaten heeft, temeer luidens zijn verklaringen blijkt dat hij voordien nooit buiten Nigeria gereisd heeft (gehoor 25 juli 2016, 5, 8). Zelfs zo kan worden aangenomen worden dat verzoeker zich vergist heeft, dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoeker na confrontatie met deze ‘vergissing’ halsstarrig bleef volhouden pas in december 2015 vertrokken te zijn (gehoor 25 juli 2016, 19), zonder te verklaren hoe zijn vingerafdrukken al in augustus 2015 in Griekenland genomen konden worden. Verzoekers gekunstelde post-factum verklaringen bieden dan ook geen afdoende verklaring voor zijn leugenachtige verklaringen met betrekking tot zijn verblijf in Europa en ondermijnt zijn geloofwaardigheid.”* Het feit dat verzoekende partij eigenlijk juni bedoelde in plaats van december doet geen afbreuk aan het voorgaande, en is opnieuw een gekunstelde verklaring.

Betreffende verzoekende partij haar betoog dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met haar profiel, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: *“Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede grond stelt dat verzoeker zijn profiel van weeskind dat werd opgevoed door een bordeelhoudster allerm minst aangetoond heeft en dat er bijgevolg ook geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij zijn land verliet omdat hij vreesde in Italië in de prostitutie gedwongen te worden door C.I., noch aan zijn bewering dat zij hem naar het leven zou staan. Zo blijkt uit de bestreden beslissing het volgende: “Gedurende de 15 jaar waarop u in het weekend regelmatig gedwongen zou zijn geweest met vrouwen te slapen (CGVS p. 11), ontdekte u bovendien op geen enkel moment hoeveel C.(...) eigenlijk betaald kreeg van de vrouwen die met u sliepen (CGVS p. 16). Het is weinig aannemelijk dat gedurende al deze tijd geen enkele van de vrouwen u deze informatie verstrekke. Gevraagd om meer in detail te vertellen over de vrouwen die met u sliepen, om te vertellen over een specifieke gebeurtenis of een specifieke vrouw die u is bijgebleven, vertelt u over J.(...), en vrouw die gedurende jaren één of twee keer per maand met u kwam slapen (CGVS p. 14, 15). Na twee of drie bezoeken wilde ze u voor haar alleen, maar u zei haar dat u noch met haar, noch met de andere vrouwen die bij C.(...) kwamen wilde slapen, dat u het enkel deed omdat u*

gedwongen werd (CGVS p. 14, 15). Gevraagd hoe J.(...) hierop reageerde stelt u dat ze niets zei en dat ze niet met u kan praten (CGVS p. 15). Nochtans veronderstelt de aard van haar activiteiten met u dat jullie toch minstens enkele momenten privacy hadden waarin zij wel degelijk met u kon praten. Zelfs indien u helemaal niet met haar wou slapen of bij haar in de buurt wou zijn (CGVS p. 17), kan men veronderstellen dat u in de loop der jaren enkele zaken over haar te weten zou komen. Het is dan ook opvallend dat u nooit te weten kwam wat voor werk zij deed en dat u in het geheel niets meer over haar kan vertellen dan haar naam en (geschatte) leeftijd, nadat zij jarenlang een vaste klant zou zijn geweest (CGVS p. 15).

Uw verklaringen zijn eveneens weinig aannemelijk met betrekking tot het moment waarop u van C.(...) zou gehoord hebben dat zij niet uw moeder is. U verklaarde immers dat haar kinderen op dit moment 16 en 12 jaar oud zijn (CGVS p. 6, 14), terwijl u zelf 30 jaar oud bent. Gevraagd waarom u op vijftienjarige leeftijd aan C.(...) vroeg waarom uw naam niet dezelfde was als die van haar en van haar kinderen, stelt u dat u het (onder andere) vroeg omdat u nooit naar school ging en haar kinderen gingen wel naar school (CGVS p.13). Echter, toen u 15 jaar oud was zou haar dochter nog geen twee jaar oud zijn en haar zoon zelfs nog niet geboren (gezien uw verklaringen over hun leeftijd, CGVS p. 14 en gezien uw eigen geboortedatum, CGVS p. 3). Gevraagd wat haar kinderen deden toen u tien jaar oud was en moest verkopen voor C.(...), stelt u aanvankelijk dat ze op school waren om meteen daarna te stellen dat ze nog niet op school waren omdat C.(...) nog moest bevallen."

Verzoeker slaagt er niet in de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties en onwetendheden, die overigens allen steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. Hij beperkt zich louter tot het minimaliseren en vergoelijken ervan zonder evenwel concrete elementen bij te brengen die de pertinente en deugdelijke motieven van de commissaris-generaal weerleggen of ontkrachten. In dit verband benadrukt de Raad nog dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd"

Waar verzoekende partij stelt dat ook geen rekening werd gehouden met de angst die zij had waardoor zij niet zomaar vragen kon stellen aan C., wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: "De vaststelling dat verzoeker niet alleen 15 jaar wachtte om zich te onttrekken uit een bijzonder onaangename situatie (verzoeker leefde immers steeds in angst (gehoor 25 juli 2016, 16)), maar dat hij bovendien stelt nooit aan vertrekken gedacht te hebben voor hij hoorde dat hij zich in Italië zou moeten gaan prostitueren (gehoor 25 juli 2016, 17), komt zoals de commissaris-generaal terecht motiveert, bijzonder ondoorleefd over." De Raad herhaalt dienaangaande dat geen geloof wordt gehecht aan het door verzoekende partij opgediste relaas.

Verzoekende partij poneert dat het Commissariaat-generaal nagelaten heeft een analyse te maken van de problematiek omtrent prostitutie in het algemeen in Nigeria. De Raad ziet niet in waarom het Commissariaat-generaal een analyse van deze problematiek zou hebben moeten maken aangezien verzoekende partij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de prostitutie waarin zij gedwongen zou zijn geweest.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het herhalen van haar asielrelaas en algemene opmerkingen dat zij ongeschoold is, geen contacten meer heeft in Nigeria, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 7 oktober 2016 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nigeria.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS